

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. – B.**, zast. JUDr. M., proti žalovanému: **A. – E.**, zast. JUDr. J., o zaplatenie 271 123,20 Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43 Cob 302/2007 zo dňa 26. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zamietol žalobu s odôvodnením, že žalobca sa domáhal práva na doplatenie ceny diela za vykonané stavebné práce na stavbe Veľkosklad elektroinštalačného materiálu D. podľa faktúry č. X. Prvostupňový súd pritom postupoval v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, ktorý zrušil predchádzajúci rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu, že žalobcovi nevzniklo právo na doplatenie ceny diela, nakoľko sa mu nepodarilo preukázať, že so žalobcom uzavrel zmluvu o dielo so všetkými náležitosťami vyplývajúcimi z ust. § 526 Obchodného zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca vykonal stavebné práce v určitom rozsahu a prvostupňový súd uplatnený nárok posúdil titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca v konaní nepreukázal, že by sa na jeho úkor obohatil označený žalovaný. Vlastníkmi predmetnej stavby sú podľa výpisu z listu vlastníctva osoby odlišné od účastníka konania – žalovaného. Preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný v predmetnej veci nie je

pasívne legitimovaným účastníkom a z tohto titulu nepriznal žalobcovi uplatnené právo ani podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že so žalovaným uzavrel zmluvu o dielo. Žalobca v konaní tvrdil, že účastníci konania dohodli cenu diela podľa skutočného rozsahu vykonaných prác, žalovaný túto skutočnosť poprel. Žalovaný v konaní zotrval na svojom prednese, ktorý prezentoval od počiatku konania, že cena diela bola medzi účastníkmi konania dohodnutá sumou 750 000 Sk. Na základe tohto, že žalobca vykonal navyše práce, účastníci konania dohodli cenu diela zvýšenú o 100 000 Sk, teda cenu diela určili pevnou sumou 850 000 Sk. Táto suma bola zo strany žalovaného zaplatená. Pokiaľ teda účastníci konania dohodli náležitosti potrebné pre vznik zmluvy o dielo, v konaní bolo preukázané zhodným tvrdením oboch účastníkov zmluvného vzťahu, že cena diela bola dohodnutá bez akýchkoľvek pochyb do výšky 850 000 Sk. Súčasťou projektovej dokumentácie, Veľkoskladu elektroinštalačného materiálu D., bol aj rozpočet predmetnej stavby na sumu 968 100 Sk. Predmetný rozpočet zahŕňal aj práce iných zhotoviteľov, než žalobcu. Teda nemôže byť dôkazom o dohode ceny diel medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca teda v konaní nepreukázal dohodu o určitej cene diela medzi ním a žalovaným, tiež nepreukázal, že účastníci konania prejavili súhlas s uzavretím zmluvy o dielo bez dohody o cene, nakoľko na platnosť takéhoto prejavu je potrebné, aby ho zmluvné strany prejavili výslovne. Žalovaný však túto skutočnosť, že by so žalobcom uzavrel zmluvu o dielo bez dohody o cene, poprel a žalobca opak nepreukázal, nakoľko zmluva o dielo nebola uzavretá v písomnej forme. Prvostupňový súd teda vec posúdil titulom bezdôvodného obohatenia a dospel k záveru, že žalovaný sa neobohatil na úkor žalobcu, nakoľko vlastníkami predmetnej stavby, Veľkoskladu elektroinštalačného materiálu v D., nie je žalovaný. S poukazom na to, že súd prvého stupňa vo veci správne zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalobca, s odkazom na ustanovenie § 238 písm. b/ O.s.p. Uviedol, že nakoľko odvolací súd, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak, než v prvšom rozsudku, je dovolanie v zmysle ust. § 238 písm. b/ O.s.p. prípustné. Ako dovolací dôvod uvádza ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Ďalej uviedol, že z predložených dôkazov je nepochybné, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o dielo v zmysle ust. § 536 Obchodného zákonníka. Podľa ust. § 549 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa strany po uzavretí zmluvy dohodnú na zmene diela, a ak nedojednávajú dôsledky na výšku ceny, je objednávateľ povinný zaplatiť cenu zvýšenú. Má za to, že najobjektívnejšie a v súlade s vykonanými dôkazmi právne vyhodnotil skutkový stav Okresný súd v Rimavskej Sobote vo svojom rozsudku č. k. 1 Cb 136/00-122 z 22. októbra 2004. Odvolací súd založil svoje rozhodnutie na odlišných právnych záveroch, ktoré nepovažuje za správne. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

K dovolaniu sa žalovaný nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa ust. § 238 ods. 1 O.s.p., účinného v čase podania dovolania, dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Dovolateľ svoje dovolanie opiera o ust. § 238 ods. 3 písm. b/, kde dovolanie bolo prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak, než v prvšom rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil. Avšak táto právna úprava bola účinná do 31. augusta 2005 a dovolanie bolo podané 10. decembra 2007. Preto v zmysle tohto ustanovenia dovolanie nie je prípustné.

Podľa ust. § 242 O.s.p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237, neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd nevzhliadol vady podľa ust. § 237 v konaní odvolacieho súdu.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 nie je daná tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád v tomto ustanovení uvedenou, ale je prípustné len vtedy, ak rozhodnutie skutočne takouto vadou aj trpí. Ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie nie je niektorou z uvedených vád postihnuté, dovolanie odmietne, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., ani v zmysle § 237 O.s.p., dovolanie žalobcu proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko si ich nevyčísli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 26. júna 2008

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu